

ת"פ 45165/01/20 - מדינת ישראל נגד לינוי דהאן, אור בן חמו, מור פרץ, מידן אמסלם

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 45165-01-20 מדינת ישראל נ' דהאן ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט עמית מיכלס המאשימה נגד הנאשמות
מדינת ישראל	1. לינוי דהאן 2. אור בן חמו 3. מור פרץ 4. מידן אמסלם

בשם נאשמת 1: עו"ד אייל אוחיון

בשם נאשמת 2: עו"ד אבי אלפסי

בשם נאשמת 3: עו"ד אילן מזרחי

בשם נאשמת 4: עו"ד גיל עשת

בשם המאשימה: עוה"ד עידן סטולוב, רז הורוביץ, מאיה אשכנזי ואנבל לוקס

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום המתוקן

1. נאשמות 1-4 הורשעו על פי הודאתן, במסגרת הסדרים דיוניים שכללו את תיקון כתבי האישום נגדן בעבירות כדלקמן:

נאשמת 1:

קשירת קשר לעוון, שתי עבירות לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק);

סיוע להפרת הוראות חוק הכניסה בצוואתא, חמש עבירות לפי סעיפים 12(4) ו-7 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל) וסעיפים 31 ו-29(א) לחוק; **סיוע להפרת הוראות חוק הכניסה**, לפי סעיפים 12(4) ו-7 לחוק הכניסה לישראל וסעיף 31 לחוק; **סיוע לקבלת דבר במרמה בצוואתא**, שתי עבירות לפי

עמוד 1

סעיפים 415 רישא, 31 ו-29(א) לחוק; **סיוע לקבלת דבר במרמה**, לפי סעיפים 415 רישא ו-31 לחוק; **ניסיון להפרת הוראות חוק הכניסה**, לפי סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל וסעיף 25 לחוק; **קבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק.

נאשמת 2:

קשירת קשר לביצוע עוון, שתי עבירות לפי סעיף 499(א)(2) לחוק; **סיוע להפרת הוראות חוק הכניסה בצוותא חדא**, שתי עבירות לפי סעיפים 12(4) ו-7 לחוק הכניסה לישראל לביחד עם סעיפים 29(א) ו-31 לחוק; **סיוע לקבלת דבר במרמה בצוותא**, שתי עבירות לפי סעיפים 415 רישא, 31 ו-29(א) לחוק; **הפרת הוראות חוק הכניסה**, לפי סעיפים 12(4) ו-7 לחוק הכניסה לישראל.

נאשמות 3 ו-4:

קשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א) לחוק; **סיוע להפרת הוראות חוק הכניסה בצוותא חדא**, לפי סעיף 12(4) ו-7 לחוק הכניסה לישראל בצירוף סעיפים 29(א) ו-31 לחוק; **סיוע לקבלת דבר במרמה בצוותא**, לפי סעיפים 415 רישא, 31 ו-29(א) לחוק; **הפרת הוראות חוק הכניסה**, עבירה לפי סעיף 2(4) ו-7 לחוק הכניסה לישראל.

תמצית עובדות כתב האישום המתוקן

2. כתבי האישום המתוקנים כוללים אישום ראשון המשותף לכלל הנאשמות, ולפי עובר ליום 20.5.2019 קשרה נאשמת 1 קשר עם כל אחת מהנאשמות 2-4 להברחת נתינים זרים לישראל. במסגרת הקשר העבירה נאשמת 1 את פרטיהן וצילום הדרכון שלה ושל נאשמות 2-4 לאדם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: האחר). ביום 20.5.2019 רכש האחר בעבור הנאשמות כרטיסי טיסה לאנטליה שבטורקיה, באמצעותם יצאו הנאשמות ביום 24.5.2019 בטיסה לאנטליה, שם חברו בשדה התעופה ל-3 נתינים גאורגיים, שתי נשים וגבר (להלן: הנתינים הזרים), וביום 25.5.2019 בסמוך לשעה 23:43 הגיעו הנאשמות והנתינים הזרים חזרה לישראל. בנסיבות המתוארות, פנו כל אחת מהנאשמות 1-4 לעמדות ביקורת הגבולות האוטומטיות, הזדהו כל אחת באמצעות דרכונה, ובהתאם הונפקה לכל אחת מהן תעודת מעבר (להלן: גייטפס) הנושאת את פרטיה. בהמשך למתואר, העבירה נאשמת 3 את הגייטפס שלה לאחת מהנתינות הזרות, נאשמת 4 העבירה את הגייטפס שלה לנתינה הזרה הנוספת ונאשמת 2 העבירה את הגייטפס שלה לנתין הזר. מיד לאחר מכן, הצמידה הנתינה הזרה הראשונה את הגייטפס של נאשמת 3 לקורא הכרטיסים באחד משערי הכניסה לישראל כשנאשמת 3 מאחוריה, השער נפתח, והנתינה הזרה נכנסה לישראל תוך שהותירה את הגייטפס של נאשמת 3 על שער הכניסה. בשלב זה נטלה נאשמת 3 את הגייטפס שלה משער הכניסה והסתובבה באזור שערי הכניסה, כאשר בשלב מסוים נצמדה לאשה אחרת שנכנסה לישראל כדין ונכנסה עמה לישראל. נאשמת 3 עוכבה על ידי בקרית הגבול, הציגה את הגייטפס שלה ושחררה לדרכה.

באותו הזמן ניסו הנתינה הזרה הנוספת והנתין הזר להצמיד את הגייטפסים של נאשמות 4 ו-2 לשער הכניסה לישראל, ללא הצלחה, ומשכך עברו לשערים סמוכים כשנאשמות 4 ו-2 בעקבותיהם. בשלב זה הצמיד הנתין הזר את הגייטפס של נאשמת 2 לקורא הכרטיסים באחד משערי הכניסה, השער נפתח והנתין הזר נכנס לישראל, תוך שהותיר את הגייטפס של נאשמת 2 על שער הכניסה. מיד לאחר מכן נטלה נאשמת 2 את הגייטפס שלה משער הכניסה,

הסתובבה באזור שערי הכניסה ובהמשך נצמדה לאדם אחר שנכנס לישראל כדין ונכנסה יחד עמו לישראל. נאשמת 2 עוכבה על ידי בקרית הגבול, הציגה את הגייטפס שלה ושחררה לדרכה.

הנתינה הזרה הנוספת נכנסה לישראל בשיטה המתוארת באמצעות הגייטפס של נאשמת 4, אולם בקרית הגבול הבחינה בגייטפס של נאשמת 4 מונח על שער הכניסה ונטלה אותו בעוד נאשמת 4 הסתובבה באזור שערי הכניסה. בשלב זה נכנסה נאשמת 4 לישראל באמצעות היצמדות לאחרת שאינה חלק מהקשר אולם עוכבה על ידי בקרית הגבול.

תמורת הברחת הנתינים הזרים קיבלו, או היו אמורות לקבל, כל אחת מהנאשמות סך של 2,000 ₪ או \$500, נוסף על מימון כרטיסי הטיסה והשהיה בחו"ל.

3. לנאשמות 1 ו-2 יוחס אישום נוסף משותף, לפיו עובר ליום 17.5.2019 קשרו השתיים קשר להכניס לישראל נתינים זרים. במסגרת הקשר, יצאו נאשמות 1 ו-2 בטיסה מישראל לאנטליה שבטורקיה ביום 17.5.2019 בסמוך לשעה 6:50, וביום 18.5.2019 בסמוך לשעה 23:48 שבו ארצה כשעמן שני נתינים גאורגים שזהותם אינה ידועה (להלן: הנתינים הזרים). עם הגעתן ארצה פנו נאשמות 1 ו-2 לעמדות ביקורת הגבולות האוטומטיות, הזדהו כל אחת מהן באמצעות דרכונה והונפק לכל אחת מהן גייטפס הנושא את פרטיה.

בהמשך למתואר הגיעו נאשמת 1 ואחד מהנתינים הזרים לאחד משערי הכניסה לישראל, כשנאשמת 1 מאחורי הנתין הזר המחזיק בגייטפס של הנאשמת. הנתין הזר הצמיד את הגייטפס של נאשמת 1 לקורא הכרטיסים בשער הכניסה, השאיר אותו על השער ונכנס לישראל. בסמוך לכך נטלה נאשמת 1 את הגייטפס שלה משער הכניסה, נצמדה לאדם אחר שנכנס לישראל כדין, ונכנסה ביחד עמו לישראל שלא כדין. בסמוך למתואר נכנס גם הנתין הזר הנוסף לישראל באמצעות הגייטפס של נאשמת 2 באופן שאינו ידוע במדויק ואילו נאשמת 2 נצמדה לאדם אחר שנכנס כדין לישראל ונכנסה יחד עמו לישראל, שלא כדין.

4. מאישום שלישי, המיוחס לנאשמת 1, עולה שביום 11.5.2019 בסמוך לשעה 16:36 יצאה נאשמת 1 בטיסה מישראל ליוון ושהה לישראל ביום 13.5.2019 סמוך לשעה 19:07 כשעמה על הטיסה נתין גאורגי שזהותו אינה ידועה (להלן: הנתין הזר). בנסיבות אלו פנתה נאשמת 1 לעמדת ביקורת הגבולות האוטומטית, הזדהתה באמצעות דרכונה והונפק לה גייטפס הנושא את פרטיה. בהמשך למתואר הגיעו הנאשמת והנתין הזר לאחד משערי הכניסה לישראל כשהנתין הזר החזיק בגייטפס של הנאשמת, הצמידו לקורא הכרטיסים בשער הכניסה, נכנס לישראל והותיר את הגייטפס על שער הכניסה. מיד לאחר מכן נטלה נאשמת 1 את הגייטפס שלה משער הכניסה וניסתה להיצמד לאדם אחר שנכנס לישראל כדין, אך שער הכניסה נסגר בפניה. בנסיבות אלו פנתה נאשמת 1 לבקרית הגבול ומסרה לה כי הגייטפס שלה לא פותח את השער והבקרת אפשרה לה להיכנס לישראל.

5. כאמור, הנאשמות הודו בעובדות כתבי האישום המתוקנים והורשעו במסגרת הסדרים דיוניים. על פי ההסדר הדיוני שהושג בעניינה של נאשמת 1 הוסכם שהיא תופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר ויושת עליה עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. המאשימה הצהירה כי נוסף על כן תעתור לענישה נלווית ואילו ההגנה תבקש להסתפק בעונש

קצר בעבודות שירות. אשר לנאשמות 2-4, הוסכם שייערך בעניין תסקיר מבחן, ללא הסכמה עונשית, תוך שהמאשימה הצהירה שעמדתה למאסר בעבודות שירות. בעניין של נאשמות 3 ו-4 הוסכם כי לבקשת ההגנה תיבחן במסגרת התסקיר האפשרות להימנע מהרשעתן.

6. אציין כבר עתה כי שירות המבחן בא בהמלצות הבאות:

לגבי נאשמת 1 המליץ שירות המבחן בתסקיר מבחן שלישי מיום 28.11.2021 להשית עליה צו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות, תוך שצוין כי הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות יפגע בהליך השיקום בו נטלה חלק.

לגבי נאשמת 2 המליץ שירות המבחן על צו של"צ בהיקף של 220 שעות, תוך שצוין כי הרושם הוא שאין "מוקדים בעייתיים" הדורשים טיפול בעניינה.

לגבי נאשמת 3 הוגשו חמישה תסקירי מבחן, כשבחמישי והאחרון שבהם מיום 27.3.2022 הומלץ, לאור כשרת הדרך שעברה הנאשמת בטיפול, להסתפק בענישה שיקומית הכוללת צו מבחן למשך 6 חודשים לצד צו של"צ בהיקף של 220 שעות. לעניין הרשעתה בדין נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול ההרשעה בהיעדר הוכחה לקיומו של נזק קונקרטי ככל שהרשעתה תיוותר על כנה.

לגבי נאשמת 4 הוגשו ארבעה תסקירי מבחן, כאשר באחרון שבהם הומלץ להטיל עליה צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 180 שעות לאור שיתוף הפעולה המלא שלה עם שירות המבחן. נוכח גילה הצעיר ועברה הנקי, ועל מנת שלא לפגוע באפשרויות תעסוקה ולימודים עתידיות, הומלץ להימנע מהרשעתה בדין.

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

7. באי כוח המאשימה עמדו על הערכים המוגנים בהם פגעו כלל הנאשמות ועל נסיבות ביצוע העבירות כמפורט בכתבי האישום השונים. אשר לנאשמות 3 ו-4 שהורשעו באישום הראשון בלבד בעבירות ובנסיבות זהות, טענו באי כוח המאשימה, כי מתקיימות מספר נסיבות מחמירות בעניינן ובהן תכנון מוקדם, ביצוע העבירות בצוותא ובמודע, תוך קשירת קשר ובתמורה לבצע כסף. כן הודגש כי מדובר בעבירות שהפכו למכת מדינה, המצריכות נקיטה במסר חד משמעי של הרתעה וגמול. בהפנותם לפסיקה עתרו ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונשי הנע בין 3 ל-8 חודשי מאסר ביחס לנאשמת 4 ולמתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל ביחס לנאשמת 3.

בהתחשב בנסיבותיהן האישיות של נאשמות 3 ו-4 כפי שפורטו בתסקירי המבחן, נטילת האחריות מצדן והשתלבותן בהליך טיפולי, ומאידך בשים לב לכך שאין מדובר בהליך שיקום משמעותי, נטען שאין הצדקה לסטות ממתחם הענישה ביחס למי מהן, ויש להעמיד את עונשיהן על 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. באי כוח המאשימה הוסיפו כי אין מקום לבטל את הרשעת נאשמות 3-4 בדין, בשים לב לכך שנסיבות העבירה

אין מאפשרות הימנעות מהרשעה בשל חומרתן המיוחדת ובהעדר נזק קונקרטי שייגרם למי מהן ככל שההרשעה תיוותר על כנה.

8. בהתייחס לנאשמות 1 ו-2, אשר הורשעו נוסף על האישום הראשון באירועים נוספים, צוין כי הצליחו להכניס במצטבר לפחות 6 נתינים זרים לישראל, כשחלקה של נאשמת 1 כולל 3 אירועים ושל נאשמת 2 שני אירועים, אשר כולם מצביעים על תכנון מוקדם ושיטתיות בביצוע העבירות. לשיטת המאשימה נאשמת 1 עמדה בראש הארגון המבצע.

הגם שתחילה עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, הרי שלבסוף עתרה לקבוע מתחם עונשי כולל עבור כל אחת מהנאשמות 1 ו-2, בשים לב למספר האישומים המיוחדים לכל אחת ולנסיבות ביצוע העבירות על ידן. בהפנותה לפסיקה, טענה התובעת כי מתחם הענישה הכולל בעניינה של נאשמת 1 נע בין 15 חודשי מאסר ועד 30 חודשים ואילו בעניין נאשמת 2 נע המתחם בין 12 ל-24 חודשי מאסר.

לצד האמור, הסכימה המאשימה כי בשל שיקולי שיקום יש לחרוג ממתחם העונש ההולם ולפיכך עתרה להשית על נאשמת 1 עונש מאסר בן 9 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות. בהתייחס לנאשמת 1 צוין שעל אף נסיבות חייה הקשות וההליך השיקומי שעברה, אין להסתפק בעניינה בעונש עיקרי בדמות צו של"צ. כן עתרה התובעת להשית על נאשמת 1 ענישה נלווית בדמות צו מבחן, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

לעניין נאשמת 2 צוין כי מדובר במי שלחובתה הרשעה מאוחרת אחת מ-2019 בגין תקיפה סתם. הנאשמת נמנעה מלשתף פעולה תקופה ממושכת עם שירות המבחן ולא התייצבה לפגישות אליהן זומנה ורק בהמשך הביעה חרטה וקיבלה אחריות מלאה על המיוחס לה. בנסיבות אלו, ועל אף הסכמתה לחריגה מהמתחם, התנגדה התובעת להסתפק בעונש מוחשי בדמות צו של"צ, ועתרה להטיל עליה עונש מאסר בן 7 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית בדמות צו מבחן, מאסר על תנאי וקנס.

9. ב"כ נאשמת 1 הפנה בטיעונו להסדר הדיוני, בגדרו הצהירה המאשימה מלכתחילה כי תעתור לעונש מאסר בעבודות שירות, והביע הסתייגותו מעתירת המאשימה לקבוע תחילה מתחם עונשי של 15 - 30 חודשי מאסר ואז לחרוג ממנו.

ב"כ הנאשמת הפנה לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת, לאינטרס הציבורי-חברתי בהטלת צו של"צ, המתבקש מההליך השיקומי הארוך שעברה, כל זאת ללא סביבה תומכת. לשיטתו, יש לאמץ את מסקנות שירות המבחן, לפיהן אין עוד צורך להציב לנאשמת 1 גבולות באמצעות ענישה מוחשית, אשר "תרסק" את כל מה שעשתה עד היום, תמנע ממנה להמשיך להתקיים ולגור בדירה שכורה שארגנה לעצמה במאמץ עילאי, ותביא לפיטוריה מהעבודה בה היא מתמידה. לדבריו האינטרס הציבורי במקרה זה דורש "להושיט לה יד ולחבק אותה, לתמוך בה על מה שהשיגה בעמל רב ולהמשיך לסייע לה". לפיכך, עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, להשית על נאשמת 1 צו של"צ שיאפשר לה להמשיך לשתף פעולה בטיפול, לחיות ולהתפרנס בכבוד ולגור בבית ראוי, כשזו, להשקפתו, הדרך היחידה "שתמנע ממנה ליפול".

10. ב"כ נאשמת 2 טען אף הוא כי עמדת המאשימה חורגת מעמדותיה המוצהרות שהוצגו במסגרת ההסדר הדיוני, בהינתן שעמדתה הראשונית, עוד טרם קבלת התסקיר, הייתה להטלת עבודות שירות, ואילו עתה, כאשר אין חולק על כך שהנסיבות נוטות לקולא, הפכה עמדתה להיות גבוהה יותר. מעבר לאמור הוסיף שהמתחם לו עתרה המאשימה חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, ובהפנותו לפסיקה ביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לדבריו בשל "שיקולי שיקום". לדבריו, במקרים דומים הטילה ערכאת הערעור לא יותר מחודשיים מאסר בעבודות שירות, אף מבלי להידרש לשיקולי השיקום.

הסנגור עמד על כלל הנסיבות העומדות לזכות נאשמת 2, ובהן הודייתה במשטרה ובבית המשפט, החרטה שהביעה, גילה הצעיר יחסית (בת 28), התנהלותה הנורמטיבית חרף הרשעה אחת, היעדר דפוסים עברייניים, העובדה ששירתה שירות צבאי מלא והתרשמות חיובית של שירות המבחן. עוד נטען שהנאשמת בעלת סיכוי ממשי לשיקום בעוד שעבודות שירות יגרמו לאפקט הפוך וידרדרו את מצבה. בשקלול כלל הנסיבות, לרבות חלוף זמן של כ- 3 שנים, עתר ב"כ נאשמת 2 להטיל עליה את העונשים עליהם המליץ שירות המבחן בתוספת מאסר על תנאי.

11. ב"כ נאשמת 3, עתר להימנע מהרשעת הנאשמת לצד אימוץ העונשים שהומלצו בתסקיר המבחן. הוטעם כי מדובר בנאשמת נורמטיבית ללא רישום פלילי כלשהו, וכי מאז לא נפתחו נגדה תיקים חדשים. יתרה מכך, נטען שנאשמת 3 הייתה מעורבת באירוע אחד בלבד, בעבירות שאינן ברף הגבוה של החומרה וכי חלקה בעבירות אינו דומיננטי. עוד הפנה הסנגור לרקע לביצוע העבירות, כעולה מתסקיר המבחן, ולעובדה שהנאשמת הייתה מצויה בתקופה משברית בחייה בשל אלימות שחוותה בזוגיות, וכי נוצלה על ידי נאשמת 1 ואחרים לצורך ביצוע העבירות. הנאשמת הביעה צער וחרטה, נטלה אחריות, הודתה במעשים וחסכה זמן שיפוטי. לגישת הסנגור, על אף שאין הוכחה לקיומו של נזק קונקרטי בעת הזו, הרי שישנם מקרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעה גם במצב דברים זה, תוך שהפנה לתכניותיה של הנאשמת לבצע הסבת מקצוע וללמוד הוראה על מנת לעבוד כגננת. בנסיבות אלו ביקש הסנגור לבטל את הרשעת הנאשמת, תוך שציין שהנאשמת מוכנה שיוטל עליה צו מבחן לתקופה ארוכה יותר מהתקופה עליה המליץ שירות המבחן.

ב"כ נאשמת 3 הפנה לפסיקה ממנה עולה כי מתחם הענישה ההולם בענייננו נע בין חודשיים ל-5 חודשי מאסר, אולם ביקש, כאמור, לחרוג ממתחם זה משיקולי שיקום.

12. ב"כ נאשמת 4, עתר לאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן בעניינה. הודגש כי הנאשמת עברה תהליך ממושך מאוד מול שירות המבחן, וכי התסקיר האחרון "יוצא מגדר הרגיל" ומלמד על כבדת הדרך שעברה בטיפול, כך שלא בכדי המליץ שירות המבחן על העדפת ההיבט השיקומי. הסנגור ציין כי שילוב נאשמת 4 בהליך הטיפול נדחה בשל נסיבות חיצוניות שאינן תלויות בה, והפנה להלכה שלפיה בית המשפט אמנם אינו מחויב להמלצת שירות המבחן אך "מקובל שנדרשים נימוקים כבדי משקל כדי לסטות מהמלצת שירות המבחן". כבר עתה סבורני שיש להעמיד דברים על דיוקם, בהינתן שההלכה אליה הפנה ב"כ הנאשמת נוגעת לשיקולים "כבדי משקל" הדרושים בהליכי מעצר עת מבקש בית המשפט לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן, בעוד שכאשר מדובר בתסקיר לעונש, אין מחויב בית המשפט להמלצת שירות המבחן, שכשמה כן היא - המלצה בלבד.

אשר לסוג וחומרת העבירות הוטעם כי מדובר בעבירה חד פעמית מסוג עוון - סיוע לקבלת דבר במרמה, שהעונש בגינו מחצית מהעבירה המושלמת. עוד צוין שהמעשים בוצעו בפרק זמן קצר בן ימים בודדים, ללא עבירות נלוות, ומשכך אין מדובר בנסיבות מחמירות. עוד הוסיף שנאשמת 4 נגררה במידה רבה אחר נאשמת 1, חברתה הטובה, כשברקע מצבה הכלכלי הרעוע. כן עמד על כך שמדובר בנאשמת צעירה שהחלה אך בחודשים האחרונים עבודה חדשה בתחום המזון והטלת עבודות שירות תביא לפיטוריה.

אשר לנסיבותיה האישיות של נאשמת 4 הפנה הסנגור לתסקיר המבחן ממנו עולה שהנאשמת בעלת כישרונות, שירתה בצבא כמפעילת האמר ונפצעה במסגרת השירות (הוגש אישור ממשד הביטחון). הנאשמת הביעה חרטה ובושה על מעשיה. בהינתן ההליך החיובי שעברה הנאשמת הכולל "10 או 12 מפגשים" בקבוצה טיפולית, טען הסנגור כי אין מדובר בנאשמת הזקוקה להרתעה, וכי ניתן להימנע מהרשעה במקרה זה. לבסוף גרס הסנגור כי בהתאם ל"מקבילית הכוחות", הרי שככל שמדובר בעבירה קלה יותר כך ניתן להפחית בדרישה לקיומו של נזק קונקרטי ולהפך. בעניין זה הוסיף, כי כאשר מדובר באדם צעיר בראשית חייו הבוגרים, הרי שהדרישה לנזק קונקרטי היא ממילא דרישה מרוככת, תוך שהפנה לפסיקה בסוגיות אלו.

ב"כ נאשמת 4 ציין כי לטעמו המתחם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, אולם ביקש לסטות מהמתחם במקרה זה. ככל שעתירתו להימנע מהרשעה תידחה ויוחלט להטיל על הנאשמת קנס, ביקש הסנגור להתחשב במצבה הכלכלי הדחוק.

דברי הנאשמות לעונש

13. נאשמת 1 עמדה על כבדת הדרך שעברה ב-3 השנים מאז ביצוע העבירות "בדם יזע ודמעות". לדבריה, להבדיל מבעבר, כיום היא משתפת פעולה עם הליך הטיפול והגמילה, מתמידה ומרגישה שיפור ויציבות, לצד הקושי בהעדר תמיכה משפחתית. הנאשמת ביקשה שיוטל עליה צו של"צ, וציינה שכיום היא מממנת את עצמה, משלמת שכר דירה ועונש של עבודות שירות יקשה עליה הן בניהול חיי עבודה, והן באפשרות לעבור טיפול. הנאשמת שיתפה שכיום היא עובדת כסגנית מנהלת של מתחם לילדים, אחראית על הפעלות ימי הולדת, מאוד מרוצה ושואפת להתקדם ולהתפתח. עוד הוסיפה שמזה למעלה מחצי שנה היא מסתייעת במרכז "הזדמנות", המסייע במציאת אופק תעסוקתי-מקצועי, בין היתר באמצעות סיוע במימון קורסים.

14. נאשמת 2 ביקשה שיוטל עליה עונש של צו של"צ, על מנת שהעונש "לא יתנגש" עם ההתקדמות שעשתה בחייה בשלוש השנים האחרונות. הנאשמת ציינה כי היא עובדת מזה כשבע שנים במסעדה, כל יום בין השעות 10:00 ל-22:00, משלמת שכר דירה ומכלכלת עצמה באופן עצמאי.

15. נאשמת 3 ציינה שכיום היא נשואה ומגדלת עם בעלה את ילדתו מנישואין קודמים. כמו כן היא בעלת עסק עצמאי. הנאשמת הביעה חרטה מלאה על מעשיה והבהירה שפעלה ללא שיקול דעת. לדבריה, הקשיים שאפיינו את תחילת ההליך הטיפולי שעברה נבעו מכך שכילדה נלקחה על ידי אמה לקבוצות טיפוליות, דבר שהותיר בה חרדה וקושי נפשי לעבור טיפול. לצד זאת ציינה כי בהמשך קיבלה החלטה להשתלב בטיפול למענה ולמען החינוך של ילדתו של

בעלה. עוד הוסיפה שהיא שמה לה למטרה לדעת היכן טעתה והיכן יש מקום לשנות התנהלותה למען החינוך של הילדה.

16. נאשמת 4 ביקשה להצטרף לדברי בא כוחה, הטעימה כי מדובר בטעות חד פעמית שארעה לפני שנים ואינה מאפיינת את אורחות חייה. כן ציינה שהיא מצטערת על המעשים ונוטלת על עצמה את האחריות בגינם.

סוגיית ביטול ההרשעה

17. כידוע, ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל הרווח לפיו מקום בו הוכחה אשמתו של אדם, יסתיים ההליך הפלילי בתוצאה של הרשעה בדין. הטעמים לכלל זה נקבעו בשורה ארוכה של החלטות של בית המשפט העליון, ובהם הצורך להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, לשקף את הפסול שבמעשה בעיני החברה, ולאפשר הטלת עונש מרתיע במידת הצורך. לצד כלל זה נקבע שלעולם תהיה ענישה אינדיווידואלית [ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007)]. בפסק הדין המנחה ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997), פסקה 6 נקבע מפורשות שהימנעות מהרשעה הינה בבחינת "חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה, לבין חומרתה של העבירה". עוד נקבע באותו עניין שהימנעות מהרשעה אפשרית בהצטברותם של שני גורמים מרכזיים - האחד סוג העבירה, והשני הוכחת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, כאשר הדרישה בפסיקה היא להוכחת קיומו של נזק קונקרטי שייגרם כתוצאה מההרשעה.

18. אשר לטיב הדרישה לקיומו של נזק קונקרטי, נקבע ש"אין די בהצגת הסכם עבודה, לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של המבקש" [רע"פ 7224/04 פרנסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (10.11.2014) (להלן: עניין פרנסקי)]. דברים ברוח זו נקבעו גם ברע"פ 9118/2012 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013), שם הודגש שלא ניתן לבסס את טענת הפגיעה הקונקרטית בדרך של העלאת אפשרויות תיאורטיות עתידיות [וראו גם: רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.4.2018); רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (4.3.2021)]. עוד יש לציין שניסיונות שונים שנעשו על מנת להגמיש את הכללים שנקבעו בפסיקה לצורך הימנעות מהרשעה, נדחו על ידי בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין [ראו למשל רשות ערעור פלילי 6403/18 הרוש נ' מדינת ישראל (28.11.2018); רע"פ 6819/19 סרוסי נ' מדינת ישראל (28.10.2019); רע"פ 2327/19 אדוארדו נ' מדינת ישראל (19.5.2019)].

19. כפי שהזדמן לי לציין לא פעם בעבר במקרים דומים, חומרת מעשיהן של נאשמות 3 ו-4 אינה מהווה מחסום בפני אפשרות ביטול הרשעתן. ואולם, עניין של אף לא אחת מהן עונה על התנאי השני שנקבע בעניין כתב שעניינו הוכחת קיומו של נזק קונקרטי שייגרם להן כתוצאה מהרשעתן.

לטענת נאשמות 3 ו-4 הרשעה עלולה לפגוע בעתידן התעסוקתי. אשר לנאשמת 3 נטען שבכוונתה לעשות הסבה וללמוד הוראה וכי הרשעה עלולה לחבל באפשרות לעסוק בתחום זה. ואולם, בפני שירות המבחן טענה

הנאשמת כי בכוונתה ללמוד מלונאות ולפתוח בית מלון. ענינו הרואות שהנאשמת עדין אינה "סגורה" על התחום בו תבקש לעסוק, ולפיכך יש לראות בטענותיה בהקשר זה כאפשרויות ערטילאיות בלבד לפגיעה בתעסוקתה בעתיד. יודגש כי לא הוגש כל מסמך המעיד כי הנאשמת נרשמה ללימודים לענף כלשהו, או שיש בהרשעה כדי לסכל תעסוקה באותו תחום, ולא בכדי נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול הרשעתה. כפי שנקבע בעניין פרנסקי, גם במקום בו מוגש אישור מטעם מעסיק המעיד על פגיעה בתעסוקה ככל שהנאשם יורשע, הרי שאין בו כדי להוכיח בהכרח פגיעה חמורה בשיקומו של נאשם.

דברים אלו יפים גם ביחס לנאשמת 4, אשר בדומה לנאשמת 3 לא הצביעה על נזק קונקרטי מוחשי בעל אחיזה בראיות. נאשמת 4 טענה כי הנזק שייגרם לעתידה התעסוקתית הוא אינהרנטי להרשעתה בשל גילה הצעיר, ואולם, אין מדובר בנאשמת צעירה במיוחד, המצויה בראשית חייה הבוגרים אלא באישה כבת 28. ודוק, העובדה ששירות המבחן המליץ להימנע בעניינה מהרשעה, אין בה כדי לשנות ממסקנתי בהיתן ששירות המבחן ציין מפורשות כי ההמלצה נסמכת על עברה הנקי וגילה הצעיר יחסית לצד העובדה כי "הרשעה בדין עשויה לפגוע באפשרויות שונות לתעסוקה ולימודים בעתיד, כמו גם לפגום בדימויה העצמי ובהישגיה הטיפולים". הנה כי כן, הנימוק עליו נשען שירות המבחן מקורו בנתונים כלליים הנכונים לנאשמים רבים, כמו למשל לנאשמת 3, ואינם חריגים או ייחודיים לנאשמת 4.

20. בהתייחס לפסיקה שהוגשה על ידי הסנגורים, יש לציין שאין מקום לביטול ההרשעה במקרה שלפניי גם לא בהתאם לעקרון "מקבילית הכוחות", שהועלה על ידי ב"כ נאשמת 4 בהפנותו לת"פ (רמ') 34853-08-15 מדינת ישראל נ' בצון ואח' (12.1.2017) ולת"פ (קריית גת) 4641-07-18 מדינת ישראל נ' פלוני (30.10.2019), זאת מהטעם שלא מצאתי כי הנאשמות עברו עבירות כה קלות ערך עד כדי אפשרות לוותר על התקיימות התנאי השני שעניינו נזק קונקרטי מוכח. דברים אלו יפים אף ביתר שאת אם נביא בחשבון גם את שיקול הרתעת הרבים שמקבל משנה תוקף בעבירות מסוג זה. בעניין זה מצאתי להפנות לעפ"ג 68650-07-20 דורושנקו נ' מדינת ישראל (3.11.2020), העוסק בעבירות דומות לענייננו, במסגרתו נדחתה טענה דומה שלפיה יש לבטל הרשעתו של הנאשם בין היתר על יסוד עקרון "מקבילית הכוחות".

קביעת מתחם העונש ההולם

21. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

22. **אירוע עברייני אחד או מספר אירועים שונים** - כפי שצינתי לא אחת במקרים דומים, הרי שבהתאם לאמות המידה שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר), במקרה שלפנינו, הגם שהמעשים המתוארים בכל אחד מהאישומים בוצעו בתוך תקופה קצרה כבת שבועיים, הרי שהם מובחנים זה מזה בזמן ובזהות הנתנים הזרים ולכן ניתן להתייחס לכל אחד מהם כאירוע נפרד. לצד האמור, לקביעה זו נפקות מעשית מועטה בלבד ולמעשה אין בה כדי לשנות מהתוצאה העונשית. הטעם לכך הוא שממילא כאשר מעשי הנאשם בשני אישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים

המרכיבים את אותו "אירוע", שהרי כבר נקבע ש"לעיתים, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה נוספת של חומרה" [עניין ג'אבר; ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018) פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע. פוגלמן].

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות

23. הערך המוגן בו פגעו הנאשמות הוא זכות המדינה, ואף חובתה, לברור ולבדוק את היוצאים והנכנסים בשעריה, ולערוך רישום מסודר ומדויק של קהל היוצאים מהארץ והשבים אליה.

הנאשמות ניצלו את זכותן לצאת מישראל ולהיכנס אליה באופן חופשי כאזרחיות והביאו עמן נתינים זרים, אשר זהותם אינה ידועה, עובדה המגלמת בתוכה גם סיכון ביטחוני. לצורך ביצוע העבירות באישום הראשון חברו הנאשמות זו לזו, ונערכו לביצוע תמורת סכומי כסף נכבדים. על התכנון המוקדם ניתן ללמוד, בין היתר, מפרק הזמן הקצר בו שהו הנאשמות בטורקיה, המלמד שמטרת הנסיעות הייתה הבאת הנתינים הזרים לארץ. משנה חומרה מצאתי בצבר העבירות המיוחס לנאשמת 1, שנטלה חלק ב-3 אירועים, ולנאשמת 2 שנטלה חלק בשניים. נתתי דעתי לכך שחלקה של נאשמת 1 באישום הראשון גדול במעט מחלקן של הנאשמות האחרות, בשים לב לכך שהיא זו שצילמה את דרכוניהן של כלל הנאשמות והעבירה את הצילומים לאדם אחר לצורך רכישת כרטיסי הטיסה. לצד זאת, לא מצאתי שמעשי נאשמת 1 מצדיקים קביעת מתחם ענישה מחמיר יותר לנאשמת 1 ביחס לחברותיה, בפרט כאשר מתסקיר המבחן בעניינה של נאשמת 1 עולה כי ברקע לביצוע העבירות עומדת תקופה משברית בה הייתה ללא קורת גג וללא הכנסה.

אשר לנאשמת 2 דווח כי ברקע פיתוי לרווח כספי קל ומהיר ו"ניסיון בלתי מודע לפיצוי עצמי", שהביאו להפעלת שיקול דעת לקוי מצדה.

נאשמת 3 מסרה כי ביצעה את העבירות בעיצומו של משבר בחייה בעקבות אלימות שספגה מבן זוגה הקודם. לטענתה, הצטרפה לנסיעה לתורכיה לאחר שהוצע לה לעשות כן על ידי נאשמת 1, חברתה ולמדה על מטרת הנסיעה רק לאחר שהגיעה לשם. היא הוסיפה כי בתחילה סירבה להשתתף במעשים אולם לבסוף נכנעה ללחץ שהופעל עליה על ידי נאשמת 1 שלדבריה "התחננה" לפניה לבצעם. נאשמת 3 שללה כי פעלה מתוך מטרת רווח כספי וטענה כי לא קיבלה תמורה בעד מעשיה.

בדומה לנאשמת 3, ציינה גם נאשמת 4 כי ביצעה את המעשים לבקשתה של נאשמת 1 חברתה. לדבריה, נאשמת 1 הציעה לה להצטרף אליה לבילוי משותף בחו"ל על חשבונה וכשכבר הגיעו לטורקיה הציעה נאשמת 1 לה ולחברותיה לבצע עמה את העבירות. נאשמת 4 ציינה כי הסכימה להצעת נאשמת 1 מתוך "תחושת נאמנות" ורצון לסייע לחברתה, הגם שחשה כעס כלפיה על שדרשה ממנה לבצע את המעשים. שירות המבחן התרשם כי ברקע דימוי עצמי נמוך וניסיון לפצות על כך באמצעות מעשים שונים ללא חשיבה על השלכות ארוכות טווח.

לאור כל האמור, אני סבור כי ניתן להעריך את מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעניינן של נאשמות 1 ו-2 כבינונית ושל נאשמות 3 ו-4 כנמוכה.

מדיניות הענישה הנוהגת

24. בשורה של פסקי דין שניתנו בשנים האחרונות גובשה מדיניות ענישה ברורה בעבירות נושא עניינו, הנעה בין 2 ל-5 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות בעבור אירוע אחד של סיוע להכנסת נתין זר לישראל. בעניין זה אפנה לפסקי הדין הבאים, בהם גם פסקי דין אליהם הפנו הצדדים:

ת"פ (ראשל"צ) 504-08-19 מדינת ישראל נגד זוהר (30.6.2020), שם נקבע מתחם עונשי הנע בין 2 ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והוטלו על הנאשמת 7 חודשי מאסר כעונש עיקרי לאחר שהורשעה ב-3 אירועים שונים דומים לעניינו; ת"פ (ראשל"צ) 27759-05-19 מדינת ישראל נגד בוטראשוילי ואח' (16.2.2021), במסגרתו הוטלו 2 חודשי מאסר על נאשמת שהורשעה באירוע אחד של סיוע להכנסת נתין זר, לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 2-5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות; ת"פ (ראשל"צ) 29800-11-18 מדינת ישראל נ' מודגברישווילי (19.7.2021) בגדרו נקבע מתחם ענישה בן 2-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין אירוע אחד של סיוע להכנסת נתין זר לישראל ועל הנאשם שהורשע ב-6 אישומים שונים הוטל עונש מאסר בן 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית; ת"פ (ראשל"צ) 31961-01-19 מדינת ישראל נ' ניברט (11.5.2020), במסגרתו הורשע הנאשם בכך שסייע לאזרחית גיאורגית להיכנס לישראל בנסיבות הדומות לנסיבות שלפנינו והושת עליו עונש מוסכם של 2 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית; ת"פ (ראשל"צ) 1820-02-19 מדינת ישראל נ' מנשירוב (19.1.2021) ות"פ (ראשל"צ) 29785-11-18 מדינת ישראל נ' בן סמון (23.10.2019), אשר בשניהם הוטלו עונשים מוסכמים של חודשיים וחצי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין אירוע אחד של סיוע להכנסת נתין זר לישראל.

25. ב"כ נאשמת 2 הפנה למספר דוגמאות מהפסיקה בהן הוטלו עונשי מאסר על תנאי וביקש ללמוד מהן גזרה שווה לעניינו. ואולם, באותם מקרים מדובר היה בהכנסתם לישראל שלא כדין של אזרחים ישראלים, שלא היו מנועי כניסה, ומכאן שאין הנדון דומה לראיה [ת"פ (ראשל"צ) 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר (19.10.2020) ות"פ (ראשל"צ) מדינת ישראל נ' עספור (28.1.2019)]. עוד הפנה הסנגור לעפ"ג (מרכז-לוד) 19039-02-21 מדינת ישראל נ' אלמקייס ואח' (30.5.2021), בו חזרה בה המאשימה מערעור שהגישה על קולת עונשם של נאשמים עליהם הוטל מאסר על תנאי כעונש עיקרי. עיון מדוקדק באותו מקרה מעלה כי את המאשימה הנחה שיקול אחדות הענישה, כאשר ברקע עונשו של נאשם 4 באותה פרשה אשר הוסכם כי יוטל עליו באופן חריג עונש מאסר על תנאי. אשר לעפ"ג 15061-03-20 מדינת ישראל נ' מוקוסייב (20.7.2020), שאף אליו הפנה הסנגור, הרי שבאותו מקרה חזרה בה המאשימה מערעור על הליך שהסתיים ב"אי הרשעה". ואולם, מאחר ש"אי הרשעה" אינו חלק ממתחם הענישה, הרי שאין במקרה זה כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת.

26. אשר על כן, לא מצאתי לחרוג ממדיניות הענישה המקובלת בנסיבות של הכנסת תושב זר אחד לישראל הנעה בין 2 לבין 5 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

נאשמת 1

27. נאשמת 1 כבת 28, רווקה. לחובתה הרשעה מאוחרת לעבירות נושא עניינו בגין עבירות תקיפה והיזק לרכוש במזיד שבוצעו בשנת 2018, בגינה נדונה למאסר מותנה וענישה נלווית. מתסקיר המבחן הראשון מיום 17.6.2021 עולה כי הנאשמת בעלת נסיבות חיים קשות במיוחד, צמחה בצל אלימות במשפחה, עם חסכים רגשיים ופיזיים וללא גורמי תמיכה. שנות לימודיה אופיינו בקשיים ובמעברים רבים בין מסגרות. חרף האמור, הנאשמת השלימה 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, לאחריהן לא גויסה לצבא על רקע מעורבות פלילית. הנאשמת נמצאת במעקב פסיכיאטרי ומאובחנת עם הפרעת אישיות. בחודש ינואר 2020 עברה הנאשמת תאונה כשנפלה ונחבלה בידה, עובדה שהותירה אותו חסרת תעסוקה עד לחודש ספטמבר 2021. עוד עולה שהנאשמת החלה לצרוך אלכוהול בגיל 14, ומאז היא מוצאת מפלט בשתייה ואף הגיעה למצב של איבוד שליטה. בתחילת הדרך סירבה הנאשמת להכיר בבעיית ההתמכרות ממנה היא סובלת. באותו שלב נטלה הנאשמת אחריות מילולית בלבד לביצוע העבירות, צמצמה ממעורבותה וביטאה תחושת קורבנות. לצד זאת ביטאה הנאשמת רצון לשקם את חייה ונכונות לבחון שילובה בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית.

28. מהתסקיר המשלים מיום 14.9.2021 עולה שבמהלך תקופת הדחיה שמרה הנאשמת על קשר עם שירות המבחן והתייצבה לפגישות כנדרש. הנאשמת שיתפה בתחושת חוסר וודאות ומתח רב שהיא חשה לנוכח חוסר בקורת גג קבועה, העדר תמיכה ממשפחתה וחוסר פרנסה בשל מצבה הרפואי הקשור בתאונה שעברה. הנאשמת תיארה כי במצבה היא מתקשה להפסיק לצרוך אלכוהול, דפוס המאפשר לה בריחה מטרדות היום יום, הגם שהיא מכירה בהשפעותיו הרעות. בחודש יולי 2021 הופנתה הנאשמת ליחידת של"מ, היחידה העירונית לטיפול באלכוהול אולם בשל רשימת המתנה נערכו עמה שתי פגישות "אינטייק" בלבד ונמסר כי לאחר חגי תשרי 2021, תיבדק האפשרות לשלבה בטיפול פרטני. צוין כי הנאשמת מבטאת מוטיבציה ורצון לתהליך טיפולי תחת סמכות, ורצון לערוך שינוי בחייה. שירות המבחן המליץ על דחייה נוספת של הדיון ובהסכמת הצדדים, נתקבל תסקיר משלים נוסף.

29. מהתסקיר האחרון מיום 28.11.2021 עולה שבחודשיים שקדמו לכתיבת התסקיר החלה הנאשמת לעבוד כבקריית ברכבת הקלה. מהעו"ס המטפלת בה ביחידה לטיפול באלכוהול נמסר שהנאשמת החלה בטיפול פרטני בחודש ספטמבר 2021, היא מקפידה להגיע בזמן, משתפת פעולה כנדרש ומתמסרת לתהליך. עוד צוין כי לראשונה בחייה מעוניינת הנאשמת לסייע לעצמה ולהסתייע בגורמי תמיכה ונמצאת בתהליך של הבנה והתעוררות ביחס להשלכות חומרים ממכרים על בחירותיה והתנהלותה. לצד המוטיבציה והמודעות שהיא מבטאת לקשייה, מסרה העו"ס כי הנאשמת חסרת כלים להתמודדות עם אירועי חייה הקשים.

30. כן דווח כי החל מחודש יולי 2021 נמצאת הנאשמת בקשר עם עו"ס "מרכז הזדמנות לתעסוקה" ואף במסגרת זו משתפת פעולה כנדרש ומגיעה למפגשים באופן סדיר. העו"ס התרשמה כי הנאשמת רצינית ואחראית ובעלת מוטיבציה גבוהה להירתם לתהליך במרכז. הנאשמת תיארה כי הואיל ומזה מספר חודשים היא עובדת ומשתכרת למחייתה הצליחה לשכור דירה עם שותף, לאחר תקופה שהייתה ללא קורת גג קבועה.

עוד נמסר כי כיום הנאשמת מקבלת על עצמה אחריות לביצוע העבירות, הביעה חרטה וצער, מסרה כי שגתה בבחירותיה ומבינה כיום את חומרת מעשיה. מאז ביצוע המעשים לא עברה הנאשמת עבירות חדשות.

31. להתרשמות שירות המבחן, השתלבותה של הנאשמת בטיפול בתקופה האחרונה, תוך מתן מענה לקשייה,

מהווה גורם חשוב ומפחית סיכון בעניינה. לאור המתואר, ולצורך המשך עידוד השקעת המאמצים מצדה בהליך הטיפול לצורך שיקום חייה, הומלץ להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה, לצד ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 250 שעות, שיהיה בה כדי לאפשר לנאשמת לבסס שגרת חיים חיובית, יצרנית ונורמטיבית. שירות המבחן הוסיף כי להערכתו הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בעת הזו עלולה לחבל בתפקודה התקין ובמוטיבציה שלה להשקיע בהליך השיקום. כן עשוי מהלך זה להוביל לתחושות תסכול וללחצים, עמם תתקשה הנאשמת להתמודד, בשים לב לכך שהיא נעדרת מקורות תמיכה ובאופן שעשוי להגביר סיכון לטווח ארוך. כן הומלץ להטיל על הנאשמת מאסרים מותנים מרתיעים.

32. גורלה של הנאשמת לא שפר עליה, אולם עולה שהיא מגויסת להליך הגמילה מאלכוהול כמו גם לתהליך במרכז לתעסוקה. בניגוד למצבה בעבר, הרי שמזה מספר חודשים היא עובדת לפרנסתה, שוכרת דירה ולמעשה שומרת על יציבות במסגרות חייה השונות. בנסיבות אלו, והגם שמדובר בהליך המצוי עדיין בשלבי הראשונים, הגעתי לכלל מסקנה שלפיה יש סיכוי של ממש שנאשמת 1 תשתקם, באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם בהתאם לשיקולי השיקום. בשים לב לרקע המורכב בו צמחה הנאשמת, ובהעדר מקורות תמיכה משפחתיים אף היום, ולאור התרשמות שירות המבחן שלפיו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות עלול לחבל בהישגיה של הנאשמת עד כה ובהמשך הליך השיקום, מצאתי להסתפק במקרה חריג זה בהטלת צו של"צ כעונש מוחשי עיקרי.

נאשמת 2

33. נאשמת 2, כבת 28, רווקה. לחובתה הרשעה אחת משנת 2019 בגין עבירת תקיפה שביצעה בשנת 2018 בגינה נדונה למאסר על תנאי. התסקיר הראשון שהוגש לא נשא פרי עבור הנאשמת, ודווח על קשייה ביצירת קשר עם שירות המבחן. מתסקיר משלים מיום 21.6.2021 עלה שהנאשמת בעלת 12 שנות לימוד, שירתה שירות צבאי מלא ומזה כ-6 שנים עובדת כמנהלת מסעדה. שירות המבחן מסר שהנאשמת נטלה אחריות למעשיה, הביעה חרטה והיא מגלה הבנה עמוקה יותר של הפסול שבהתנהלותה לעומת התקופה בה בוצעו העבירות.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעירה השואפת לנהל אורח חיים תקין ויציב מתוך עולם ערכים נורמטיבי, וכי היא בעלת משאבים תפקודיים טובים. לא נמצא כי ישנם מוקדי בעייתיות הדורשים התערבות טיפולית. כן צוין כי להליך הפלילי אפקט מרתיע עבור הנאשמת, ועל כן עונש חינוכי בדמות צו של"צ הוא בעל יכולת להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות. לצד זאת צוינו קשיים בתיאום ראיון התאמה לביצוע צו של"צ עם הנאשמת, בדומה לקשיים שעלו ביצירת קשר בתחילה. בנסיבות אלו נתבקשה דחייה בת חודש ימים על מנת לבחון יכולתה ונכונותה של הנאשמת לביצוע צו של"צ.

בשני התסקירים הבאים מהימים 27.10.2021 ו- 20.1.2022 דווח על המשך קשיים בהשלמת תהליך הכנת תכנית השל"צ, כך ששירות המבחן שב והעלה ספקות ביחס ליכולתה של הנאשמת להתגייס לטובת ביצוע עונש מסוג זה. לבסוף, לאחר מתן דחיות נוספות, הוגשה תכנית של"צ בעניינה ביום 2.3.2022 בהיקף של 220 שעות.

בד בבד הופנתה נאשמת 2 לממונה על עבודות השירות ונמצאה כשירה לבצע עבודות שירות.

34. בקביעת עונשה של הנאשמת נתתי דעתי לנסיבות כפי שהובאו בתסקיר המבחן, כאשר מחד גיסא עולה סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות, בשים לב לנתוני האישיים של הנאשמת, ומאידך גיסא הקשיים שעלו בשיתוף הפעולה מצדה. כן נתתי דעתי לכך שאין מדובר בנאשמת שעברה הליך שיקום משמעותי, בהעדר נזקקות לכך. לצד האמור, נתתי דעתי גם לשיקול של אחדות הענישה, בשים לב לכך שעונשה של נאשמת 1 יעמוד על של"צ חרף מעורבותה ב-3 אירועים, הכוללים הברחתם ארצה של 6 נתינים זרים, זאת בשל שיקולי שיקום משמעותיים המצדיקים חריגה של ממש ממתחם הענישה.

נאשמת 3

35. נאשמת 3 כבת 28, נשואה ונעדרת עבר פלילי. מזה כשנה בעלת עסק משותף לה ולבעלה להשכרת חדרי אירוח ויחידות דיור. מתסקיר המבחן מיום 20.10.2020 עולה כי גדלה ברקע משפחתי מורכב, בצלו של אב בעל עבר התמכרותי ותוך חשיפה לאלימות. לדברי הנאשמת היא סובלת ממחלה מסוימת, הגם שצינה כי זו אינה פוגעת בתפקודה היומיומי. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה במגמת אלקטרוניקה ומחשבים (הוצג אישור). לאחר מכן המשיכה לשנתיים לימודי הנדסאות ובהמשך גויסה לצבא בתפקיד טכנאית מל"טים, אולם בעקבות מחלתה הועברה תפקיד. לצד שירותה ולאחריו עבדה במשך ארבע שנים בחנות בגדים. הנאשמת מסרה כי כיום בכוונתה להתפתח בתחום המלונאות ולהקים בית מלון. הנאשמת תומכת באביה כלכלית ומטפלת בו לאור תחלואות שונות מהן סובל.

בהתייחס לעבירות, בתחילת הדרך התרשם שירות המבחן שהנאשמת ממזערת מחומרת מעשיה, ומשליכה אחריות על שותפותיה, ככל הנראה מתוך קושי לתפוס עצמה כעוברת חוק. הנאשמת הביע צער וחרטה על מעורבותה, אולם שללה נזקקות טיפולית והתמקדה בהצגת פסדה חיובית ונורמטיבית.

שירות המבחן התרשם מצעירה בעלת חוזקות ויכולות שמגיל צעיר מגלה עצמאות בחייה, אמביציה, אחריות ומחויבות להצלחה, על אף תנאי גדילתה במערכת משפחתית מורכבת. להערכת שירות המבחן, הנאשמת אינה בשלה להשתלב בהליך טיפולי אשר עשוי לערער על תפיסתה את עצמה כאישה מתפקדת וחזקה. לאור האמור נמנע שירות המבחן בשלב זה מהמלצה טיפולית, והמליץ על ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה מרתיע.

מתסקיר משלים מיום 9.2.2021 התקבל הרושם שלפיו הנאשמת מונעת ממוטיבציה חיצונית, ושירות המבחן הטיל ספקות ביחס להתאמתה לטיפול. בשלב זה נדחה הדיון פעם נוספת על מנת לבחון את התאמת הנאשמת לטיפול קבוצתי, בהינתן שטרם עלה בידי מנחות הקבוצה להיפגש עמה בשל משבר הקורונה.

בתסקיר המשלים מיום 15.6.2021 דווח כי ביום 25.4.2021 שולבה הנאשמת בקבוצה טיפולית לנשים עוברות חוק, לאחר שנמצא כי קיימת נזקקות טיפולית סביב הבחירות שעושה בחייה. נמסר כי הנאשמת מצויה בשלב ראשוני בהליך הטיפולי אולם שירות המבחן התרשם משינוי בכוונות להתבוננות פנימית ומגילוי מודעות עצמית. כן התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי מרתיע עבור הנאשמת וכי יש בהליך הטיפולי כדי להפחית סיכון להישנות העבירות

מצדה. הנאשמת הביעה רצון להמשיך בטיפול. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך 18 חודשים לצד צו של"צ בהיקף של 220 שעות.

תסקיר נוסף מיום 19.9.2021 הוגש, על אף שלא נתבקש, והצביע אף הוא על מגמת שינוי בגישת הנאשמת. בתקופה שחלפה המשיכה הנאשמת להתייצב באופן קבוע לפגישות הטיפוליות ושיתפה מעולמה. להתרשמות מנחות הקבוצה הנאשמת בעלת מודעות עצמית גבוהה ויכולת לראיה ביקורתית, ואולם ביחס לעבירות צוין כי עודנה נוקטת בגישה ממזערת. הנאשמת הביעה נכונות להמשיך בטיפול ולעמוד במחויבות של צו מבחן. לאור האמור, שב שירות המבחן על המלצתו האחרונה. הואיל ובשלב זה טרם נטענו טיעונים לעונש בעניין של כלל הנאשמות, ומתוך רצון ליתן גזר דין מאוחד לכל הארבע, נדחה מעת לעת מועד השמעת גזר הדין בעניינה של נאשמת 3. לאור האמור, נעתרתי לבקשת ב"כ נאשמת 3 להגשת תסקיר משלים לאור חלוף הזמן.

בתסקיר האחרון מיום 27.3.2022 שב שירות המבחן על המלצתו לענישה שיקומית, הגם שלאור התקופה הממושכת בה לקחה הנאשמת חלק בטיפול, הופחת משכו של צו המבחן המומלץ ל-6 חודשים. דווח כי במהלך תקופת הדחיה המשיכה הנאשמת להתייצב למפגשים הטיפוליים ולקחה חלק פעיל ומרכזי בהם. נמסר שהנאשמת משתפת מעצמה באופן פתוח וכן ומצליחה לזהות דפוסים חוזרים ומכשילים בהתנהגותה. ביחס לעבירות נמסר כי כיום ניכר שהנאשמת לוקחת יותר אחריות על ביצוע העבירות. להתרשמות מנחות הקבוצה הנאשמת עברה תהליך משמעותי וחיובי הקרוב למיצוי.

36. מהאמור עולה שהגם שבתחילת הדרך אופיין ההליך הטיפולי בקשיים, הרי שבסופו של דבר נרתמה הנאשמת לטיפול ועברה תהליך עמוק במשך כשנה, שנשא פרי. נוכח האמור, העובדה שחלקה של הנאשמת קטן מחלקה של נאשמת 2, וההליך הטיפולי המשמעותי שעברה, מצאתי להטיל על הנאשמת צו של"צ כעונש עיקרי, זאת תוך חריגה מהמתחם העונשי.

נאשמת 4

37. נאשמת 4 כבת 28 רווקה המתגוררת בבית הוריה, ואף היא עומדת לראשונה לדין. מתסקיר המבחן מיום 9.2.2021 עולה שהנאשמת גדלה במשפחה נורמטיבית, סימה 12 שנות לימוד ושירתה שירות צבאי, תחילה כמפעילת האמר ומדריכה, אולם בהמשך בעקבות פציעה ברגלה במסגרת אימון, הועברה לתפקיד משרדי. כתוצאה מפציעתה מוגבלת בתנועה עד היום, סובלת מכאב כרוני ומטופלת במרפאת כאב. הוצג אישור ממשרד הביטחון על דרגת נכות בשיעור 8%. לאחר שחרורה מצה"ל החלה הנאשמת לעבוד בעבודות שונות וכיום מעוניינת להקים עסק בישול משלה. מדבריה עולה כי היא משתמשת בגראס באופן מזדמן, הגם שלשיטתה אינה תלויה בסם ומסוגלת להפסיק שימוש בכוחות עצמה. בדיקת שתן שנערכה לה בחודש ינואר 2021 העידה על שרידי סם מסוג קנבואידים.

38. אשר ליחסה לעבירות, הנאשמת נטלה אחריות לביצוען והביעה חרטה ובושה גדולה בגין מעשיה. היא ביטאה תובנה לכך שהתנהגה באופן בעייתי ומסרה כי מעוניינת לבחון מדוע ביצעה בחירות מוטעות אלו. הנאשמת מסרה כי לא שיתפה את הוריה בהסתבכותה משום שלא הייתה מסוגלת לשאת את האכזבה שלשיטתה יחושו כלפיה.

שירות המבחן התרשם מבחורה בעלת יכולות תעסוקתיות טובות ובעלת כישרונות ותפיסה המכבדת את החוק. עוד צוין שהנאשמת בעלת דימוי עצמי נמוך ולעתים מנסה לפצות על כך מבלי לחשוב על השלכות מעשיה. הנאשמת הביעה נכונות להפסיק להשתמש בסם על מנת להשתלב בטיפול. בשקלול כלל הנתונים הרלוונטיים העריך שירות המבחן שקיים סיכוי ממשי לשיקומה של הנאשמת, וביקש לדחות הדיון בארבעה חודשים לצורך גיבוש תכנית טיפולית המתאימה לצרכיה ושילובה בטיפול.

בתסקיר משלים מיום 25.5.2021 דווח כי הנאשמת מסרה בחודש פברואר בדיקה שנתגלו בה שרידי קנבואידים ובדיקה נוספת מחודש מרץ 2021 שנמצאה נקייה מסמים, כאשר לדבריה הפסיקה להשתמש בסם. שירות המבחן עתר לדחייה נוספת של הדיון מאחר שהנאשמת טרם שולבה בטיפול, מסיבות שאינן תלויות בה. בתסקיר המשלים מיום 9.9.2021 דווח על שילובה בקבוצת נשים עוברות חוק ביום 13.7.2021 והימצאותה בשלב ראשוני של הטיפול. צוין כי הנאשמת התייצבה ל-3 מפגשים מתוך 4 ומשתפת בתכנים מעולמה. לאור נכונותה של הנאשמת להמשיך ולהסתייע בטיפול ועל מנת לגבש המלצה סופית בעניינה נתבקשה דחייה נוספת של הדיון.

בתסקיר האחרון מיום 17.1.2022 דווח כי בתקופת הדחייה הנאשמת התמידה בטיפול ולקחה חלק פעיל ומשמעותי בקבוצה. צוין כי עם הזמן הופכת מודעת יותר להתנהלותה במערכות יחסים ולדפוסי הריצוי שלה, היא רואה בקבוצה קרקע לשינוי דפוסי המכשילים ומסתייעת בה. הנאשמת מסרה כי בזכות הטיפול הקבוצתי היא הבינה את בחירותיה השגויות והפנימה את אחריותה למעשיה, תוך שהביעה רצונה להמשיך בטיפול. צוין כי דגימת שתן מחודש אוקטובר 2021 נמצאה נקייה מסמים.

39. לאור התקדמותה של הנאשמת בטיפול, עברה הפלילי הנקי, ניקיונה מסמים, העובדה שמאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדה תיקים חדשים, ובשים לב לכך שהנאשמת מפגינה יציבות בכל מישורי חייה, הומלץ להשית עליה צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 180 שעות, זאת במטרה לאפשר לה להמשיך בטיפול הקבוצתי ולשמור על העסק העצמאי אותו היא מנהלת מזה מספר חודשים בתחום הבישול, באמצעותו היא גם מסייעת להוריה פושטי הרגל. יוער כי ביחס להערת שירות המבחן שלפיה הנאשמת מתפרנסת מעסק פרטי בבעלותה, קיימת אי בהירות בהינתן טענת סנגורה כי היא עובדת כשכירה, ובשים לב לתלוש שכר שהוגש מחודש ינואר 2022.

התוצאה

40. הנה כי כן, הנאשמות עברו הליכי שיקום כאלו ואחרים. הבולט ביותר הוא הליך השיקום שעברה נאשמת 1, הן ביחס לתהליך עצמו והן בהינתן נקודת הפתיחה הנמוכה ממנה התחילה את התהליך. בהינתן ההליך השיקומי שעברו נאשמות 3 ו-4, והעובדה שאף הן עברו הליך שיקום, כאשר חלקן בפרשיה הוא הקטן ביותר, ועל מנת לשמור על איזון ענישתי בין לבין נאשמת 1 עליה הוטל צו של"צ, מצאתי להטיל גם על שתי הנאשמות צו של"צ בהיקף נמוך יותר. קשה היא ההחלטה ביחס לנאשמת 2, שחלקה קטן מזה של נאשמת 1 אולם גדול מחלקן של נאשמות 3 ו-4, כאשר הליך השיקום שעברה לא היה מצדיק, כשלעצמו, חריגה ממתחם הענישה. ואולם, בנסיבות המיוחדות שנוצרו נותרה נאשמת 2 היחידה עליה ניתן להטיל עונש מאסר בעבודות שירות. במצב דברים זה, כאשר על המבצעת העיקרית יוטל צו של"צ, העובדה שנאשמת 2 עברה בכל זאת הליך שיקומי, חלופי הזמן, פוטנציאל השיקום, המלצת שירות המבחן, והתחשבות בעיקרון אחדות הענישה, מצאתי לחרוג, בליט ברירה וגם אם הדבר יעשה לפנים משורת הדין, ממתחם הענישה גם

בעניינה של נאשמת 2 ולהסתפק בהטלת צו של"צ גם בעניינה.

נטען שנאשמת 1 "גררה" את חברות הקבוצה האחרות לבצע את העבירות, והיא אף הורשעה במספר העבירות הגדול ביותר מבין הנאשמות. למרות האמור, ונוכח הליך השיקום המשמעותי שעברה, מצאתי להטיל דווקא עליה, באופן מובהק וללא היסוס, צו של"צ כעונש עיקרי. עתה "גורר" עונש זה אחריו את עונשן של יתר הנאשמות, ומשפיע עליו במטרה להימנע מעיוות דין ומפגיעה במראית פני הצדק. המרוויחה הגדולה ממצב הדברים שנוצר היא נאשמת 2. בנסיבות אלו, מצאתי להטיל על נאשמת 2 צו של"צ בהיקף נרחב ביותר, הזהה להיקף צו השל"צ שייגזר על נאשמת 1.

41. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמות את עונשים הבאים:

על כל אחת מהנאשמות 1 ו-2:

א. צו של"צ בהיקף של 400 שעות, על פי תכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותועבר לאישור בית המשפט בתוך 30 יום. נאשמת 2 תבצע את צו השל"צ במתנ"ס תלפ"ז בירושלים.

ב. צו מבחן למשך שנה.

ג. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך תקופה של שלוש שנים מהיום על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או עבירה של קשירת קשר לפשע.

ד. קנס כספי בסך ₪ 1,000 או 5 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 10.6.2022.

ה. התחייבות בסך ₪ 5,000 להימנע מביצוע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מהיום.

על כל אחת מהנאשמות 3 ו-4:

א. צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

ב. צו מבחן למשך שנה.

ג. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך תקופה של שלוש שנים מהיום על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה של קשירת קשר לפשע.

ד. קנס כספי בסך ₪ 1,000 או 5 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 10.6.2022.

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מהיום.

הקנס שהוטל על כלל הנאשמות יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום מתן גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

הובהר לכלל הנאשמות כי במידה ולא ימלאו אחר צו המבחן או צו השל"צ או לא יעמדו בקשר עם שירות המבחן, ניתן יהיה להפקיעם, ועניינן יוחזר לבית המשפט לדיון מחדש בעונשם, כאשר בית המשפט יוכל להטיל כל עונש אחר, לרבות מאסר בפועל.

42. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

43. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן. שירות המבחן יתבקש להעביר תכנית של"צ לאישור בית המשפט לנאשמות 1, 3 ו-4, זאת בתוך 30 יום מהיום.

44. כסף שהופקד על ידי מי מהנאשמות במסגרת תיק זה או במסגרת תיקי מעצר הקשורים אליו, יושב לידיהן, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי-מרכז תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, במעמד הצדדים.